

[Ulrich.]

Frugttræer i Stedet for at plante Løvtræer eller Gran. Derfor spørger jeg Ministeren, om han mener, at denne Bestemmelse i § 7, 2det Stykke, betyder, at man kan opnaa Tilladelse til paa en vis Del af sit Fredskovsareal at dyrke en Frugttræplantage. Det er jo saaledes, at Frugttræplantagers Levetid er begrænset og i alle Tilfælde ikke strækker sig ud over en Løvtræbevoksnings Levetid. Men jeg vil, som sagt, gerne spørge Ministeren, hvad han mener om dette.

§§ 8 og 9 er meget skrappe, og man maa jo nok overveje disse to Paragraffer i Forbindelse med §§ 2 og 6. Det er muligt, at der skal et Par skrappe Paragraffer ind i Loven for at faa Lovens Bestemmelser overholdt, men disse Paragraffer hører dog til dem, man i Udvalget nærmere maa prøve og muligt mildne, saaledes at de ikke fremtræder saa skarpt, som de gør nu.

Bestemmelserne i § 10 er i høj Grad tilfredsstillende, idet man herefter, naar en Mand køber et Stykke Skov, kan kræve, at Skovtilsynet skal afgive en Erklæring om, hvorvidt det mener, der i denne Skov er foretaget saadanne Handlinger, at det kan falde ind under Bestemmelserne i §§ 6, 8 og 9.

§ 11 er en Nødvendighed, idet en Mand, naar han køber en Skov, selvfølgelig ikke skal have Lov til i Spekulationsøjemed at forhugge denne Skov. Derfor er denne Bestemmelse om, at der skal gaa 10 Aar, inden han maa foretage Hugst i denne Skov ud over, hvad han selv bruger, absolut korrekt. Men hvad forstaar man ved Ejendommens Forbrug af Brændsel? Der staar, at man maa ikke medregne industrielt Forbrug. Men hvad er industrielt Forbrug? Det er maaske meget vanskeligt at definere det, men man maa dog have klaret, om f. Eks. Drivhusopvarmning ved Ejendommens eget Træ, hvis det drejer sig om en mindre Ejendom, er tilladelig, om man vil kalde Gartneribrug for industriel Brug, eller hvorledes man fra Ministeriets Side har tænkt sig det. Der bliver forskelligt paa dette Omraade at overveje.

Saa kommer Paragrafferne med alle de forskellige Straffebestemmelser. Der har Ministeren udeladt de forskellige Bøders Størrelse, som Flertallet i Skovkommissionen havde indstillet. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Minister, hvorfor disse Bøders Størrelse er udeladt. Er det, fordi Ministeren ønsker større Bøder, eller er det, fordi Ministeren ansaa de Bøder, der dør var foreslaaet, for at være for høje? Det sidste er *min* Opfattelse. Men hvis det er Ministerens Opfattelse, at de er for lave,

maa vi have dette klaret inden Lovens endelige Vedtagelse.

§ 15, 2det Stykke, siger, at dersom en Skov ved offentlig Foranstaltning skal tages i forstmæssig Drift for Ejerens Regning; kan man for Udgifterne til en ny Skovs Opelskning ikke alene faa Fortrinsret i Skovgrunden, men ogsaa i den Grund, der maatte være skyldsæt sammen med denne, forud for alle vedkommende Grund paa hvilende Hæftelser af privatretlig Oprindelse. Denne Bestemmelse kan ikke opretholdes, thi man kan ikke vel tænke sig, at selve Grunden, hvorpaa Skoven plantes, ikke skulde være Dækning for det Arbejde, der udføres paa den, og man har Tusinder af Eksempler paa, at en Skov er matrikeret sammen med et større Stykke Agerjord, og dør vil det dog være ganske urimeligt og forstyrrende for alle de Prioritetsforhold, der er i vedkommende Ejendom, at Skovtilsynet pludselig kunde komme og skyde en Førsteprioritet ind foran alle andre Prioriteter i en saadan Ejendom. Jeg kan gaa med til, at man tager Sikkerhed i Skovgrunden, men det maa man ogsaa nøjes med.

Ogsaa § 16 er en meget skrap Paragraf. Der staar her, at

„Bestemmelserne i §§ 14 og 15 kommer ogsaa til Anvendelse paa Forhugning eller Vanrøgt af Fredskov, der er sket inden denne Lovs Ikrafttræden, og som ikke tidligere er gjort til Genstand for Paatale efter den ældre Lovgivnings Regler.“

Det kan man ikke skrive i en Lov. Naar det, at en Skov ikke er holdt, som den skal, ligger i, at Tilsynet, der er etableret efter Forordningen af 1805, har svigtet, vil det efter min Mening være ganske forkasteligt pludselig at sige: Det viser sig, at den og den Skovejer har forsømt sin Pligt, det er mange Aar siden, han har gjort det, men nu er det konstateret, og nu skal han klapses alvorligt af! Man maa have føjet til § 16 en lignende Bestemmelse som den, der findes i § 2, 2det Stykke, hvor der tages Forbehold over for den i første Stykke givne Bestemmelse. Men det kan vi drøfte nærmere.

Jeg kommer saa til § 17, som er en ganske mærkværdig Bestemmelse. Efter at Ministeren har meddelt, at *alle* Skove uden Undtagelse, baade Statsskove og private Skove, skal være Fredskovsforpligtelse undergivet, fritager Ministeren i § 17 Statsskovene for at være underkastet Bestemmelserne i §§ 7—16. Nej, maa jeg bede om, at Statsskovene bliver underkastet de